

INSTANTNÍ PROGRAMY

HLEDÁNÍ NOVÝCH ÚHLŮ POHLEDU

L 18,9-14 – VEJTAHA BOHA NEOBLAFNE

Marie Medková

Pomůcky: papír, propisky

Obsah: Bůh prokoukne každého vejta-hu a náfuku.

Postup: Po přečtení textu dostane každý jeden list papíru, který rozdělí čarami na 3 sloupce. Do prvního sloupce každý napíše jména několika lidí, kteří mu přijdou „bl-bí“ nebo „divní“. Zároveň ať do druhého sloupce napíše proč. V druhém kroku se vžijte do role milujícího rodiče a do třetího sloupce napište, co je těchto lidech dobré. Zhodnocení: zeptejte se účastníků, jestli našli dobré stránky dotyčných; jaké to je, dívat se jiným pohledem na tytéž lidi; jaký je rozdíl mezi úhly pohledu.

Otázky k textu: Přijde vám podobenství spravedlivé k oběma mužům? Proč? Proč je farizeus špatným příkladem? Přijde vám někdo „blbej“, vytahujete se vy na někoho nebo někým pohrdáte – i v duchu! - a proč? Znáte někoho, kdo si myslí, že je o dost lepší než vy? Jaký je to pocit? Co je negativního na vytahování se? Proč jsou si lidé před Bohem rovni? Co je pozitivního na přiznání svých chyb?

Úvaha: Farizeus a celník. Limonádový Joe a Jack Badman. Hodný a zlý. Vchází-li na scénu první, hraje vznešená hudba. Lidé se s obdivem otáčejí, šeptají dětem: „Kdybys byl tak jednou jako on!“ Hrdina zná své kvality. Staví je na odív. Změna. Plíživá melodie věští něco nekalého. Vstupuje záporňák. Zůstává stát u dveří. Děti se bezděky otřesou. Slýchají „Jestli nepůjdeš spát, přijde si pro tebe!“ Patří-nepatří do lidské společnosti. Budí strach. Sám se bojí lidí, Boha, spravedlnosti. Má proč.

Víme, jak to bude dál. Ten zlý, který má tu drzost a ještě leze mezi nás, slušné lidi, bude vykázán do příslušných mezí. Ano. Vedle hrdinových skvostných činů vypadá padouch ještě opovrženější. A třešnička na dortu – padouch lituje. Happyend všech happyendů. Teď bude hrdina odměněn. Ale co to? Zvedá se padouch! Hrdina může jen zírat, jak se ten bídák ztrácí v slunečních paprscích Božího odpuštění. PROČ? Nějaký nepovedený nezávislý film? Copak se hrdinové nechávají na holičkách?

Farizej nebo třeba já se chováme dle norem. „Třídím odpad a nejezdím na černo. Ne jako tamten! Jsem se sebou spokojen. Buď se mnou spokojen.“ Jenže Bůh se nespokojí s naší spokojeností. Vlastně potřebuju ho ještě? Ptám se ho na něco? Nezbylo pro něj místo. Leda na nebeském trůnu, odkud má přikyvovat. Nejsem náhodou taky ten, co už od života a od Boha víc nežádá? Náš padouch se naopak otvírá dokořán. Výmluvu by našel. Jenže...on lituje. Jaká ironie. Uznává, že jeho osobní měřítka chování nejsou absolutní. Mís-to zakrývání a výmluv, obnaží své rány a vředy. Prosí o vyléčení. Je to právě zloduch, kterému Bůh naslouchá. Odpouští mu jeho špatný způsob života. Dostává, a co prosil.

Proč ale farizej Bohu tolik vadí? Jde o přístup. Žít mimo mnoho pozitivního znamená i zraňovat ostatní i sebe a dělat chyby. Toho se nikdo prostě nedokáže vyvarovat.

pokračování na straně 31

A taky dávej pozor na vítr
Ten může vyrvat duši z těla ven
A duše potom – lehká jak pírkó
Uletí nocí za sluncem

Až přijde déšť....

Víš slunce někdy tolik pálí
Že vypálí v srdci stín
A ten stín pak jak černá díra
Vypustí život potají

pokračování ze strany 29

Stát před Bohem a říkat: „jsem jednička nebo aspoň lepší než tamten,“ to je sebeklam nebo lež. Když si své omyly přiznám, jednám poctivě. Když je popírám a vytahuju se, sám se shazuju v Božích očích. I Jack Badman má šanci se napravit, když pozná a uzná svou chybu. Když ale svou chybu nevidím nebo nechci vidět, těžko můžu něco měnit. Uznat, že na tom jsem stejně jako ti druzí. Není třeba se bát pravdy. Říká se, že Bůh je jako milující otec.

Proto si můžeme klidně s Colalokovými přiznat, že padouch nebo hrdina, my jsme jedna rodina.

Modlitba: Pane, prosím, abych se nebál přemýšlet o svých chybách a odkrýt před Tebou svou duši. Uč mě mluvit s Tebou v modlitbě o mých chybách, omylech, bolestech. Děkuji, že smím. Děkuju, že mi tolik odpouštíš. Děkuju, že mé starosti neseš se mnou. Děkuju, že mě osvobozuješ. Amen. ■